แนวทางการปฏิบัติราชการจากคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๙

ผู้กำกับการเดินสำรวจออกโฉนดที่ดิน มีหน้าที่ตรวจสอบการทำงานของผู้ใต้บังคับบัญชาในการรังวัดที่ดิน ส่วน ก.พ.ค. มีอำนาจเปลี่ยนแปลงฐานความผิดทางวินัยตามมติชี้มูลความผิดของคณะกรรมการ ป.ป.ท.
(คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ ฟป. ๗/๒๕๖๙ (ประชุมใหญ่))

ผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้กำกับการเดินสำรวจออกโฉนดที่ดิน มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการตรวจสอบเอกสาร การสอบสวนสิทธิ (ใบไต่สวน) เอกสารประกอบเรื่อง และโฉนดที่ดิน ตลอดจนพิจารณาการได้มาซึ่งที่ดินของบุคคลและนิติบุคคลต่าง ๆ ให้เป็นไปตามกฎหมาย แต่กลับมิได้มีการตรวจสอบการทำงานของผู้ใต้บังคับบัญชาในการไต่สวน สอบสวนสิทธิของผู้ยื่นคำขอรังวัดออกโฉนดที่ดินว่าได้กระทำการภายใต้กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องหรือไม่ เมื่อที่ดินที่มีการยื่นคำขอรังวัดออกโฉนดที่ดินมีข้อน่าสงสัยถึงการครอบครองที่ดินที่ขอออกโฉนด ผู้ฟ้องคดีย่อมมีหน้าที่ตรวจสอบการทำงานร่วมกันและให้คำชี้แนะระหว่างกัน จึงจะไม่ก่อให้เกิดความผิดพลาดในการขอออกโฉนดที่ดินให้แก่ผู้ที่ไม่มีสิทธิจะได้ตามกฎหมาย รวมทั้งต้องมีการรายงานหรือประสานงานเพื่อขอทราบข้อมูลไปยังหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับเขตพื้นที่ที่จะไปดำเนินการเดินสำรวจออกโฉนดที่ดินว่าเป็นพื้นที่ที่สามารถจะออกโฉนดที่ดินได้ตามกฎหมายหรือไม่ แต่ผู้ฟ้องคดีกับพวกหาได้กระทำการดังกล่าวไม่ พฤติการณ์แห่งการกระทำของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใดตามมาตรา ๘๕ วรรคหนึ่ง (๑) อันเป็นการใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่อันเป็นการฝ่าฝืน กฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีที่มุ่งหมายจะควบคุมดูแลการรับ การเก็บรักษา หรือการใช้เงินหรือทรัพย์สินของแผ่นดิน ตามนิยามคำว่า “ประพฤติมิชอบ” ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑

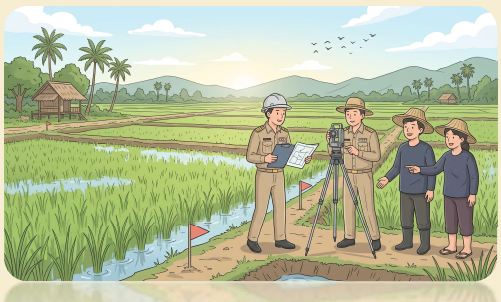

แนวทางการปฏิบัติราชการจากคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๙

คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) มีอำนาจในการเปลี่ยนแปลงฐานความผิดทางวินัยตามมติชี้มูลความผิดของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ได้บัญญัติให้อำนาจในการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ไว้โดยเฉพาะ ที่จะไม่รับอุทธรณ์ ยกอุทธรณ์ หรือมีคำวินิจฉัยให้แก้ไข หรือยกเลิกคำสั่งลงโทษก็ได้ ทั้งอำนาจในการพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวยังสอดคล้องกับมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ที่บัญญัติว่า ในการพิจารณาอุทธรณ์ ให้เจ้าหน้าที่พิจารณาทบทวนคำสั่งทางปกครองได้ไม่ว่าจะเป็นปัญหาข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย หรือความเหมาะสมของการทำคำสั่งทางปกครอง และอาจมีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งทางปกครองเดิมหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งนั้นไปในทางใด ถึงแม้มาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ จะกำหนดให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ถูกลงโทษใช้สิทธิอุทธรณ์เฉพาะดุลพินิจในการกำหนดโทษของผู้บังคับบัญชาก็ตาม

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้เพิ่มเติมได้ที่

https://shorturl.asia/z57ej